

Komentář k evangelium: Slepec, který chtěl znovu vidět

Evangelium a komentář pro 30. neděli v liturgickém mezidobí (cyklus B). „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ „Mistře, ať vidím!“. Bartimaiova prosba nás vybízí k vytrvalosti v modlitbě, abychom dokázali mít nadpřirozený pohled na náš život a učili se dívat na svět božíma očima.

26.10.2024

Evangelium (Mk 10,46-52)

Když (Ježíš) a jeho učedníci s velkým zástupem vycházeli z Jericha, seděl u cesty slepý žebrák - Timaiův syn Bartimaios. Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, začal volat: „Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ Mnozí ho okřikovali, aby mlčel. On však křičel ještě víc: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ježíš se zastavil a řekl: „Zavolejte ho!“ Zavolali tedy toho slepce a řekli mu: „Buď dobré mysli, vstaň, volá tě!“ On odhodil plášť, vyskočil a přišel k Ježíšovi. Ježíš se ho zeptal: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“ Slepce odpověděl: „Mistře, ať vidím!“ Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě zachránila!“ A ihned začal vidět a šel tou cestou za ním.

Komentář

Na své cestě do Jeruzaléma, kde se dovrší naše spasení, Ježíš prochází městem zvaným Jericho. Tam na

kraji cesty seděl slepý muž, jehož jméno známe - Bartimaios. Ten celý den žebrol a žádal kolemjdoucí o almužnu. Totéž dělá i s Pánem a prosí ho o pomoc voláním: „Smiluj se nade mnou!“.

Ježíš jeho volání nejen slyší, ale je si i plně vědom jeho těžké situace a nejhlubších potřeb. Zpočátku mu však nevěnuje pozornost, chce, aby Bartimaios překonal lidské ohledy k těm, kteří ho napomínají, aby byl zticha, chce, aby volal hlasitěji. A přesně to se stane. Vzápětí se Ježíš zastaví a nechá si ho zavolat právě těmi, kteří ho kárali a kteří teď používají slova povzbuzení: „Buď dobré mysli, vstaň, volá tě!“

Při jiných příležitostech Mistr okamžitě uzdravuje nemocného, který mu byl předložen. Tentokrát se však ptá, jako by měl pochybnosti o tom, na co se ptá: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“.

Totéž se nám děje v modlitbě: nestačí jednou požádat, musíme volat, musíme v prosbě vytrvat. Musíme se snažit stavět se před Boha, i když naše oči zůstávají vůči němu slepé. A Bůh nám klade stejnou otázku: „Co ode mne chceš? Co chceš, abych pro tebe udělal?“.

Slepec má jasnou touhu: vidět. A to potřebujeme i my: vidět, vidět lépe, mít v životě nadpřirozený pohled, naučit se dívat na svět jeho očima.

Po Bartimaiově prosbě mu Pán nepřikazuje, aby viděl, ale aby šel, aby se vydal na cestu za ním.

Chvilé modlitby během našich dnů, uprostřed všech činností, které vykonáváme, jsou pokladem velké hodnoty, podobně jako Bartimaiovo setkání s Ježíšem který kolem něj prochází. Jde o to zastavit se, zavolat ho a znovu se s ním setkat, abychom ho mohli blíže následovat.

Svatý Josemaría, když byl mladý, ještě než měl inspiraci o Opus Dei, mnohokrát opakoval tato slova: Domine, ut videam! Pane, ať vidím! A doporučoval každému, aby tuto střelnou modlitbu neustále opakoval: „Každý den se postav před Pána a řekni mu pomalu, se srdcem roztouženým tak, jako onen potřebný člověk z evangelia: Domine, ut videam! Pane, ať vidím! Ať vidím, co ode mne očekáváš, a bojuji, abych ti zůstal věrný.“ (Výheň, č. 318).

Giovanni Vassallo / Photo: Jenny Hill - Unsplash

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-slepec-ktery-
chtel-znovu-videt/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-slepec-ktery-chtel-znovu-videt/) (04.04.2026)